

Referat: Tukulti-Ninurta I, cel mai important suveran al Regatului Asirian Mijlociu

Suveranul cu acest nume, cel mai important suveran al Regatului Asirian Mijlociu (1390-908 î.e.n.), face intrarea Asiriei în marea politică a Orientului Antic. După un rol modest în Mesopotamia, în timpul Regatului Vechi Asirian, perioada spre sfîrșitul căreia Asiria cazuse chiar sub dominația, pe rând, babiloniană și mitanniană, Eriba-Adad I (1390-1364 î.e.n.), profita de zdrobirea statului Mitanni de către hititi și obține independența statului, pe care

re urmasul sau, Assur-Ubaliit I (1363-1328 î.e.n.) îl întinde în întreaga Mesopotamie. Expansiunea asiriană, în acest început de epocă, nebeneficiind de ascendențe nete față de vecinii săi, se desfășoară lent. Abia în vremea domniei lui Salmanassar I (1273-1244 î.e.n.), Asiria reușește să tranșeze în favoarea sa disputa cu hititi asupra teritoriului Mitanni și, pentru prima dată, atinge Eufratul, luând Karkemishul, cheia Siriei pentru cel ce venea din est și cheia Mesopotamiei pentru cel ce venea din vest. Apariția asirienilor în Karkemish a grabit pacea egipteano-hitită. Este un moment de cumpănă în Orientul Mijlociu pe care Tukulti-Ninurta I (1243-1207 î.e.n.) îl folosește cu fermitate impunând suprematia asiriană. Atutul superiorității sale l-a constituit armata, pe care Tukulti-Ninurta I a transformat-o în cea mai modernă armată din vreme, cumplitul tavalug asirian.

A întemeiat, corpuri de pedestrimă excelent protejată, o calărie, în același timp mobilă și grea, care lupta cu lancea grea, dar și cu arcul, corpuri de care de luptă și, mai ales, servicii de asalt echipate cu moderne mașini de război (în special berbeci de spart zidurile și turnuri mobile). Datorită acestor servicii de asalt felul războiului în Mesopotamia se schimba. Dacă până atunci cetățile erau luate după ani de asediu, mai ales prin înfometare, Tukulti-Ninurta I cucerește cetăți după cetăți prin forța ostilor sale de asalt. Pe de altă parte, asediații nu mai îndrăzneau să execute incursiuni în rîndul atacatorilor, întrucât tabăra asiriană, ce se întocmea rapid, de către aceleași servicii de geniu, era practic inexpugnabilă.

Cu o armată bine pregătită și antrenată în războaiele de asediu, Tukulti-Ninurta I răstoarnă toate legile războiului din mileniul al doilea înainte de erea noastră. Atacul său se desfășoară prin surpriză, este rapid și beneficiază de întreaga capacitate a trupelor în stare de luptă. Unicul scop al cuceririi sunt jaful, distrugerea, incendiul, omorul. Populația rezistentă este exterminată în chinuri de o atrocitate care depășea orice imaginație. Putinii care rămân în viață sunt cei bine dezvoltati fizic. Ei sunt aduși în Assur și transformați în sclavi. Izbirea asiriană începe a fi asemuită cu fulgerul, în urma trupelor asiriene nu mai rămâne nimic în afara de ruine fumegande și stive de cadavre, iar, mai târziu, pustiul.

Utilizând astfel de metode, Tukulti-Ninurta I lărgeste considerabil teritoriul Asiriei, la nord-vest și nord-est, supune Babilonul, de unde aduce la Assur statuia zeului Marduk, spre a o închina lui Assur, zeul sangeros al Asiriei. Efectuează cu succes incursiuni chiar în teritoriul statului hitit, trecând peste celebrul "zid de fier al hititilor". La interior, politica sa se izbea, însă, de guvernarea

consiliului batranilor ramas destul de puternic la nivelul Capitalei. Este motivul pentru care construiesc pe malul stang al Tigrului, vizavi de Assur, o noua capitala: Kar-Tukulti-Ninurta.

Inercarea sa de a se rupe de tutela aristocratiei provoaca reactia consiliului assurian, ce ar fi ramas un simplu consiliu orasenesc si Tukulti-Ninurta I este ucis de "cei mari". Regatul asirian, ce se apropia cu pasi mari de statutul de imperiu, ramane pentru un secol in mana unor suverani slabi. Va fi meritul unui alt rege, Tiglatpalassar I (1112- 1074 i.e.n.), renasterea politicii expansioniste asiriene; acesta da regatului dimensiuni de imperiu, intinzind stapanirea asiriana in Siria de Nord, unde a atins Muntii Libanului si Fenicia.

Dupa moartea lui Tiglatpalassar I, slabii suverani care i-au urmat se izbesc de o covarsitoare invazie, care patrundea in Mesopotamia dinspre Arabia avind cel putin tot atata forta cat si armatele asiriene: arameii. Popor semit, de crescatori de vite, fixat, dupa ruina statului hitit, in principatele independente de pe malul Eufratului si in Siria (cel mai important stat arameic va fi cel din Damasc), arameii vor reduce imperiul asirian la frontierele sale firesti si isi vor impune limba in intregul Orient, reusind, pana in jurul anului zero, sa inlocuiasca ca limba uzuala chiar ebraica, in Palestina. Timp de doua secole, Asiria va ramine un modest regat independent in nord; de-abia sub Adad-Nirari al II-lea (908-889 i.e.n.) Asiria isi va reincepe ascensiunea, cunoscand, in perioada Regatului Asirian Nou, intre 908-605 i.e.n., maxima expansiune teritoriala.